

Vid stranden af Marmara hafvet 10 verst ifrån
Constantinopel.

Egen min Mary!

Tack för ditt bref af den 29 Decemb, jag fick dem i Tschorlo (?). Som du ser hafva vi kommit långt fram, mycket längre än jag någonsin vågat hoppas, och allt har gått till på ett egendomligt sätt. Senast skref jag dig till ifrån Adrianopel, derifrån vi gingo till Tschorlo (?), med ordres att stanna der. Efter 5 dagars marsch voro vi på ort och ställe, en liten stad med jernvägsstation och grekisk samt armenisk befolkning. Den var rätt smutsig, men quarteren passabelt hyggliga, ehuru kalla, och under de dagar vi stannade der var vädret högst ruskigt. Vi gjorde oss hemmastadda, började bygga bakugnar, exercerade rekryterna etc., men helt oförmodat fingo vi ordres att ~~tåga~~ till Sadjivri vid Marmara hafvet. Vi hade väl ryckt in i nämnda stad, der man hade kunnat må rätt bra, emedan det var daglig ångbåts kommunikation med Constantinopel, innan vi fingo ordres att fortsätta färden. Så har det af framåt till demarkationslinien och stannade vi på hafsstranden i byn Cumbergatsch, men följande morgon kl. 1/2 4 i stick mörker bröto vi åter upp med ordres att gå till Constantinopel. Ingen kunde begripa hvad det skulle betyda, till som det hette att man förmodade att allt skulle aflöpa fredligt. Vi spatserade af, gingo öfver 40 verst, och hade med ens Constantinopel med Bosporen framför oss. Om aftonen gingo vi genom turkiska trupper och bivakrade på en öppen åker i närheten af ett stort turkiskt läger. Följande morgon i går gingo vi till St. Stefans kloster 8 verst ifrån hufvudstaden, men fingo vända om, emedan Preobranschenska regementet skulle stanna der. Så kommo vi då endtligen i går på eft.mid. hit, en egendom vid jernvägsstationen Kutchuk Tschekmedje. När vi kommo hit stod här några bataljoner turkar, och det var rätt egendomligt att spatsera ibland dem. De flesta tycktes vara rätt nöjda att kriget var slut och de åter sluppo hem till Anatolien, men några sågo med rätt mörka blickar på oss.

Vårt quarter är dåligt, det luktar illa öfver allt, och finnes dessutom litet rum, så att jag lemnat mitt kompani ute på bivak, men det är äfven bäst, ty vi hade i går, och hafva i dag det herrligaste väder. Jag har liggat i sanden vid hafsstranden och masat mig en god del af f.mid. och det var gudomligt skönt. Förlåt kära Mary att brefvet är så kort, men för en stund sedan fingo vi veta att bref, som inlämnas i dag, i morgon afgå med postbat till Odessa. Huru länge vi bli här kan ju ingen veta, men jag tror vi komma hem, förrän någon så trött. Adieu, älskling, med det första skall jag skriva ett längre bref. Kyss barnen, helsa far och mor, snart hoppas jag få omfanna min egen älskade Mary, som jag börjat längta efter rätt mycket,

Eugène